

סופה של צואה של רצאץ או עובר בעופרת בענין שותפות
בינו בין אחיו ובין איש שלישי
שהוא מטנה אותו למכר צואתו

12.606

1. אתאת אלבית וסא כאן מן רצאץ וזנק ותרצב ושקאף הו (כיסף, עין שו' 3)
2. אלשרכה אלסקדם דכרהא וכדלך מא לנא ענד אלנאס ותבתה פי
3. (ד) פתרי בכסי הו איצא לכיס אלשרכה ינביה אבי/אלכיר שריכי⁽¹⁾
4. ותלת אלעדה אלדי פי אלמסבן (אלמסבן?) לאבו עלי אכי ואלתלת לאבו (1) צא^{אלכיר}
5. שריכי וסא אסתחק מן אלכיר עלי יאקות בעד אלסבעה ורבע
6. קאן ביני ובין אבו/אלכיר ולנא עלי יאקות ותיקה אל (מסתחק?) לנא פיהא⁽¹⁾
7. אחדי עשר דינר ונצף אלנצף מנהא אלדי יכצני לאבו עלי אכי
8. ואלנצף לאבו אלכיר ואבו אלכיר מתולי גמיע דלך והו נאמן ומנו מרעיה אתפטר
9. פי גמיע מא יתולאה כשני עדים כשרים אברהם בר יצחק נז
10. לבית עלמיה אברהם ביר ישועה סס צדוק בר מבורך ראש הקהילות תנצבה
11. מבורך בר יוסף הלוי נז קאבלנא אלשהוד אלכאתמין לתחתא
12. עלי אלוציה אלמתבותה לעילא בעד תבותהא בבית דין וע
13. כלמה בכלמה עלי נסכה אלאצל פזחת וסא דהוה קדמנא
14. כתבנא וחתמנא דליהוי לזכו ולראיה תלי ביני שיסי ומינו
15. מרעיה דא איתפטר לבית עלמיה וקיימין ודין קיומיהון

הערות

לא נחתם, כנראה מפני שהסנפר טעה שנית והשמיס במלים הכתובות מלמעלה את
המלה "דא", השוה שו' 15 עם שו' 9.

הכתב הוא של החזן הלל בן עלי (1066-1110), מתקופתו הקדומה. כנראה
מסביב 1085.

החותם הראשון הוא אברהם בן יצחק התלמיד, מפורסם מאד. (עי' כרטיסית)

צדוק בר מבורך עי' מאן, היהודים במצרים ב, 169, הערה 1 וכרטיסית.

כך כתבתי מאת משה בן יצחק